

Min praksis er primært materialebaseret og har afsæt i det keramiske fag, som jeg lærte først i halvfjerserne.

Medens leret og det håndværk, der er knyttet til det, foreløbig har fascineret mig gennem fire årtier, mistede jeg ret hurtigt interessen for brugsgenstande og begyndte at beskæftige mig med materialernes processer og senere at koble dette med kunstteoretiske overvejelser.

Interessen for materialernes processer har blandt andet medført, at fænomenet tid siden 2006 har været mit tematiske omdrejningspunkt. Jeg undersøger tiden som materialiserede enkeltstående fragmenter, som flydende strøm, som grundvilkår for liv, etc.

Som eksempler fra de seneste år kan nævnes:

- *"Ingen kan træde ud i den samme flod to gange – 99 lerkar til Heraklit"*. En keramiske land art installation fra 2014, hvor 99 store drejede lerkar nedbrydes af vejr og vind.
- *Lerfontæne til Risdyrkning*, hvor en ca. 150 cm bred fontæne i fiberbeton fyldes med flydende hvidt ler og tilsås med ris.
- *Leroyalens efterliv*, hvor en keramisk oval opsættes i landskabet på Lofoten og udsættes for polarlandets vind og vejr.
- *Bonsai Land Art*, der undersøger synergien mellem ubrændt ler og hvedekerner, som blandes og drejes til cylindre. Objekterne anbringes herefter i lukkede glaskuber, hvor fugten fra leret omdannes til kondens, så hveden kan spire og gro ud af leret.

Hen af vejen er der i tillæg kommet andre materialer og metoder i spil og – i de senere år – desuden kunstnerstyrede projekter og fællesskaber.

Med udgangspunkt i egne værker forbereder jeg pt. et forskningsinspireret og praksisbaseret projekt, hvor relationen mellem materialebaseret -og fri kunst undersøges komparativt og afprøves i delundersøgelser.